

der ikke var nogen stor Udsigt til, at den vilde kunne forrente sig i nogen overordentlig høi Grad. Derimod var Tanken om Sjedsferbanen dergang meget fremme, og vi bevilgede derfor ligesom en Slags Præmie for at faae den fuldført, at i saa Tilfælde skulde den fulde Rente-godtgjørelse blive indrømmet, dels for at faae det sat igang og dels, fordi vi vare overbeviste om, at Trafikken i saa Fald over Lolland-Falster vilde forstørres i saadan Grad, at det muligvis kunde genere, naar man havde lagt Broen umiddelbart ved Siden af Christian den 9des Bro; men det viste sig saa senere, at den ikke kunde lade sig gennemføre. Naar der har været Tale om For-handlinger og om, hvorledes Privatbaner har stillet sig til det tydske Firma Stichel og Kiesebeck er det ganske vist, at vi i Udvalget fik en noget anden Oplysning, netop fra Berlin, end den, det ærede Medlem for Weile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) har givet; den gik ud paa, at man var ikke saa tilfreds med de Anstrengelser, der bleve gjorde her paa at faae Banen sat igjennem, idet disse Anstrengelser ikke vare saa store, som man havde ventet. Navnlige erindrer jeg blandt Andet, at der var givet temmelig bestemte Løfter om, at en Del af Aktierne skulde blive tegnede paa Kjøbenhavns Børs; men det viste sig, at der, saavidt jeg veed, ikke blev tegnet en eneste Aktie i dette Foretagende, hvilket igjen for en stor Del gjorde, at Firmaet ikke kunde faae gennemført sin Plan. Med Hensyn til de 30,000 Rd. tror jeg, at de bleve deponerede i Hamborg hos Firmaet Behrend, saa vidt jeg erindrer; jeg tør ikke sige det bestemt; men i ethvert Fald har jeg i mit Hjem de Oplysninger, vi dengang fik fra dette Firma. Jeg har ikke faaet Oplysning nok, til at jeg kan indse, at der nu er en Nødvendighed for at give Rentegaranti for hele den nuværende Brobygning; at Selskabet bør og skal have en Garantii for 160,000 Kr. mere, end der nu er garanteret, er naturligt og rigtigt; det er endog-saa retfærdigt, kort sagt, Noget, man ikke kan negte Selskabet. Med Hensyn til de 240,000 Kr. nærer jeg nogen Tvivl, idet vi, som sagt, dengang vare aldeles overbeviste om, at det var aldeles uopnødvendigt at bygge en selvstændig Bro, naar det kun blev en Lokalbane. Nogen Tvivl er jeg imidlertid kommen i, siden de mange Medlemmer i Finants-udvalget, — hele Udvalget med Undtagelse af eet Medlem —, have anbefalet at give Rentegaranti ogsaa for de 240,000 Kr., og det kunde derfor interessere mig at faae noget mer detaljerede Oplysninger i den Henseende. Jeg skal derfor hverten tilraade eller fraraade Lovforslagets Fremme, men fuldstændig afholde mig fra at afgive min Stemme.

Clausen: Det var kun for en kort Bemærkning, jeg bad om Ordet; navnlig i Anledning af de 30,000 Rd. eller 60,000 Kr.

som det ærede Medlem (Th. Nielsen) omtalte som den Sum, der væsentligst skulde være deponeret som en Slags Sikkerhed for Arbejds Paabegyndelse. Det var nemlig slet ikke disse 30,000 Rd. jeg sigtede til; thi de kunne ikke sættes i Forbindelse med de 150,000 Rd. til det Lolland-Falsterfke Jernbaneselskab, nei, det var andre 30,000 Rd., jeg sigtede til. De ere maaske ikke nævnte i de Oplysninger, det ærede Medlem har, men jeg trøster mig til at kunne give det ærede Medlem fuldstændige Oplysninger om, at de vare betingede sammen med de 150,000 Rd. (Berg: Til hvad?) Det er ikke enhver Ting, man finder det rigtigt at nævne, og der bliver jo lidt anket over, at man her nævner Ting, som man ikke fuldt ud kan bevise. Jeg har tilbuddt det ærede Medlem privat at klare min Paastand, saa at han vil finde det begrundet, at jeg har draget de andre 60,000 Kr. ind med her.

Søgsbro: Da det saa stærkt er fremhævet, hvad der var Bevæggrunden til, at tidligere Udvalg stillede sig til dette Forslag, som de gjorde, og jeg havde den Ære at være Medlem af et af de Udvalg, der har forhandlet om denne Sag, ja endog været Formand derfor, maa det være mig tilladt at udtale mig derom, thi jeg kan paa ingen Maade give det ærede Medlem fra Weile (Th. Nielsen) Ret i, at det var Hensynet til Koncessionshavernes Forhold til de preussiske Generalentreprenører, der var det i den Henseende Bestemmende for os. Der falder ganske vist flere Uttringer derom i Udvalget og flere Oplysninger bleve meddelte, men det var ikke det, der bestemte Udvalget, og jeg tror ikke, man skal kunne finde noget som helst Spor deraf i Udvalgets Betænkning. Jeg har ikke haft Leilighed til at gjenmege den nu, men saavidt min Sukommelse strækker til, vil det ikke feile, og jeg veed i alt Fald, at det for mit Vedkommende aldeles sikkert var det Bestemmende. Det var mig ikke muligt at faae den fornødne Klarhed over disse Forhold, til at jeg kunde af Hensyn dertil tage nogen Beslutning. Det, der for mig, og jeg tør nok sige i det Hele for Udvalget, var det Afgjørende, var ligefrem Lovens Ordlyd, saaledes som den var udfkommen under 25de Marts 1872. Deri siges det nemlig udtrykkelig i § 1, at Forbindelsen mellem Lolland og Falster skal tilveiebringes ved en Bro over Guldborgsund, hvad enten det nu blev en selvstændig Bro, eller man benyttede den tidligere. Altsaa begge Muligheder vare forudsatte, og dernæst hedder det i § 5, at den Anlægs-kapital, for hvilken der gives Rentegaranti; dog i intet Tilfælde maa overstige et Beløb af 4 Millioner Kroner. Vi vare af den Overbevisning, at Lovens Ord vare klare og tydelige. Garantien maatte ikke overstige 4 Millioner Kroner, og der forelaa ikke for os nogen Grund til at fravige de Betingelser, som Lovgivningsmagten en Gang